'णौ देवशब्दे गदयेत्, व्यक्तवाचि गदेच्छपि' इति देवः (110. श्लोकः)। केचित्तु 'गदी—' इति, ईदितं धातुं पठन्ति। शाकटायनोऽप्येवमेव—इत्यादिकं सर्वं पुरुषकारादिषु द्रष्टव्यम्। [A]गदनम्—ल्युट्।

'गण सङ्ख्याने' (371) इति चौरादिकधातुवत् सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि।

(374) "गदि वदनैकदेशे" (I-भ्वादिः-65. अक. सेट्. पर.)

गन्दकः-न्दिका, गन्दकः-न्दिका, जिगन्दिषकः-षिका, जागन्दकः-न्दिका; इत्यादीनि कदिवत् (163) सर्वाण्यपि रूपाणि ऊह्यानि।

'गडि—' इत्यस्य पाठान्तरमिदमित्यन्ये।

(375) "गन्ध अर्दने" (X-चुरादिः-1685. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः।

गन्धकः-न्धिका, जिगन्धयिषकः-षिका; गन्धयिता-त्री, जिगन्धयिषिता-त्री; [1]गन्धयमानः, [2]जिगन्धयिषमाणः; गन्धयिष्यमाणः, जिगन्धयिषिष्यमाणः; सुगन्-सुगन्धौ-सुगन्धः; गन्धितम्-तः, जिगन्धयिषितः-तवान्; गन्धः, जिगन्धयिषुः; गन्धयितव्यम्, जिगन्धयिषितव्यम्; [B]गन्धनीयम्, जिगन्धयिषणीयम्; गन्ध्यम्, जिगन्धयिष्यम्, ईषद्गन्धः-दुर्गन्धः-सुगन्धः; गन्ध्यमानः, जिगन्धयिष्यमाणः; गन्धः, जिगन्धयिषः; गन्धयितुम्, जिगन्धयिषितुम्; गन्धना, जिगन्धयिषा; गन्धनम्, जिगन्धयिषणम्; गन्धयित्वा, जिगन्धयिषित्वा; विगन्ध्य, विजिगन्धयिष्य; गन्धम् २, गन्धयित्वा २, जिगन्धयिषम् २; जिगन्धयिषित्वा २.

---

1. 'आकुस्मादात्मनेपदिनः' (गणसूत्रं चुरादौ) इत्यात्मनेपदमेव। तेन शानच्।

2. 'पूर्ववत् सनः' (1-3-62) इति सन्नन्तादपि आत्मनेपदमेव।

A. 'क्रुद्धेनाकथि चाप्यवर्यगणने शठ्येन भोः श्वठ्यतां
मन्त्री तौ प्रपठ्य्य पाशवटनैः पापौ विरह्यौ पुरात्।
के मूढाः स्तनयित्नुनिर्गदनवत् तूर्यध्वनिं कुर्वते
मल्लौघोऽपतयद्रिपुर्न तु पतांचक्रे स पातोचितः॥' धा. का. 3-53.

B. 'प्रस्पाश्य मुष्टिमभितर्जयते प्रभर्त्स्यः मल्लो बिबस्तयिषुरेनमगन्धनीयम्।
किष्क्येत निष्कृपमनिष्कितकान्तिरेष बालोऽमुना नृपतिलालनयाऽद्य कष्टम्॥'
धा. का. 3-34.